

Bestemmelse, et Forsøg paa at koncentrere og centralisere, hvilket han ansaa for meget forkasteligt. Jeg tror, det er bedre at se paa dette Forhold saaledes, at man spørger, hvad der i og for sig er hensigtsmæssigt. Her er Tale om at udstede Beviser, vel at mærke kun en Gang for hver af de Stillinger, som her er Tale om. Der behøves ikke at gives personligt Møde, men Beviserne kunne sendes og fremlægges, og jeg tror, at det vil ske hurtigere, sikrere og hurtigere, naar Besørgelsen deraf koncentreret paa et Sted, end naar mange have med den Slags Ting at gøre. Dertil kommer, at vedkommende tillige vil være den, som nærmest vil blive hørt af Ministeriet med Hensyn til Dispensationer, som mulig maatte skulle være nødvendige. Derfor tror jeg, at naar man vil se paa Forholdene, som de ere, vil man se, at der ikke er noget farligt i den foreslaaede Ordning, men at den er ret hensigtsmæssig. Tillige maa jeg gøre opmærksom paa, at det Tilfælde, jeg her har nævnt, forekommer mig mere at angaa Paamonstring end Udstedelsen af Beviset for, at den paagældende, efter at han har taget Eksamen, har opfyldt, hvad der kræves, at han praktisk har gennemgaaet alle de Stillinger, som der er Spørgsmaal om. Det er ikke nok, at han har taget Eksamen, men først, naar han tillige opfylder de praktiske Betingelser, faar han Beviset af Navigationsdirektøren og kan træde ind i Stillingen. Det er ikke Paamonstringen, der er Tale om, thi den maa naturligvis kunne ske hurtig og kunne ske paa ethvert Sted, deri maa jeg være enig med de ærede Medlemmer, der have udtalt sig i den Retning. — Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) nævnte tillige Synsprøven for Dæksmandskabet, selvfølgelig kun for dette, og mente, at enten skulde man gaa til at tage denne Prøve ved selve Eksamen eller for selve Eksamen, altsaa inden man tilstæder Adgang til den. Der er jo ikke noget i Vejen for, at vedkommende kan aflægge en Synsprøve, før han bestemmer sig for denne Vej, men hvad der kan indvendes derimod, er ikke alene, at Synet kan forandre sig, men ogsaa det, at det jo ikke er sagt, at enhver, som vil tage Styrmandseksamen, vil anvende den, vil være praktisk Styrmand. — Jeg tror, at man bliver nødt til her at forlange Synsprøve paa et senere Stadium. Der kunde snarere være Rimelighed for at følge den anden Udvæj, som det ærede Medlem nævnte, nemlig at lade Synsprøven foretages hyppigt. Det er jo ikke for vedkommendes Skyld, at man lader ham aflægge Synsprøve, man gør det af Hensyn til

Sikkerheden i Navigeringen. Det er dog ikke forsvarligt paa et stort Dampskib med mange Passagerer at lade en Mand navigere, som ikke har det Syn, som behøves til at gøre det, som er farveblind. Det kan ganske vist være beklageligt, om vedkommende ikke kan vedblive at udøve en Virksomhed, som han ellers er dygtig til — noget lignende kan arrivere f. Ex. under Jærnbane-Forhold — men det er klart nok, at vil man i det hele lovgive paa dette Omraade for at tilvejebringe den størst mulige Sikkerhed og Betryggelse for, at alt kan gaa, som det skal, saa kan man ikke godt undlade Synsprøven. Det er noget, som i praktisk Henseende har den mest fremragende Betydning, naar en Mand skal navigere et Skib og tage Ansvar for det, og det forekommer mig derfor at være betimeligt, at denne Bestemmelse er sat ind i Lovforslaget. Det ærede Medlem og flere have nævnt § 25 om Vedtægterne, og det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) troede, der var noget antisocialistisk — eller jeg ved ikke hvad — i den. Det er selvfølgelig en stor Fejltagelse. Det har tidligere været det sædvanlige, at man havde den Slags Bestemmelser. Jeg skal være villig til at forhandle om denne Bestemmelse, men jeg maa fralægge mig, at der skulde være noget som helst andet end en god Mening i Bestemmelsen. Jeg kan maaste med det samme nævne § 27 med Hensyn til Retten til at føre Udvandrer-skib. Der har i hvert Fald nogle Medlemmer erkendt, at det var rigtigt for Fremtiden at gøre saadanne Indskrænkninger i Retten dertil, men man mener dog, at alle de, der nu sidde inde med denne Ret, skulde beholde den. Det er ganske min Mening. Jeg har troet, at § 29 i den Henseende maatte anses for fyldestgørende, og jeg læser unægtelig denne Bestemmelse og fortaar den helt anderledes end det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem sagde, at nu gaar Ministeren hen og tager fra de vedkommende den Ret, de nu have, eller i alt Fald, at de ere udsatte derfor. Det sidste kan endda være rigtigt. Meningen med Bestemmelsen er selvfølgelig den, at vedkommende skal beholde den Ret, der skal muliggøre dem at beholde den Ret, de have nu, men at der undtagelsesvis kunde tænkes at være saadanne Forhold, at Retten burde bortfalde for enkelt. Dette vil naturligvis ikke ske, uden at der kan anføres meget gyldige Grunde derfor. Jeg tror derfor ikke, ærede Medlemmer bør være bange for denne Bestemmelse eller tro, at den betyder noget som helst, som ikke skulde være fuldt loyalt over